

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۹

توثیت ترمپ، لغو مذاکرات و اعتبار طالب

۱

دوشنبه- ۱۸ سنبله ۱۳۹۸ - کابل: یکی از مهمترین خبرهائی که در جریان روز گذشته و امروز، به ارتباط افغانستان سرخط اخبار رسانه های داخلی و خارجی را می سازد، اعلام الغای دیدار "ترمپ" با "غنی احمدزی" و "ملا برادر" در "کمپ دیوید" توسط شخص "ترمپ" از طریق تویتر بود. در یادداشت امروز توجه شما را به نکات آتی در همین مورد جلب می نمایم:

۱- نخستین مسأله ای که توثیت "ترمپ" از آن پرده برداشت، افشای ملاقات کاملاً مخفیانه بین "ترمپ- غنی احمدزی و ملا برادر" بود. بر مبنای این افشاگری می توان نوشت، آنچه را "خلیلزاد" به مثابه موافقتنامه صلح بین طالب و امریکا آماده ساخته بود، در عمل چیزی نبود به جز "غنی احمدزی" را با چشمان "سرمه کرده" به قربانگاه در پای "ملا برادر" بردن.

۲- خلاف تبلیغات گسترده ای که باند "غنی احمدزی" به راه انداخته و می خواهند از لغو دیدار به وسیله "ترمپ" برای خود اعتباری کمائی نمایند، لغو دیدار اگر به حرف "ترمپ" باور شده بتواند، به علت کشته شدن یک سرباز امریکا در انفجار اخیر در شش درک کابل بود؛ هرچند در این حرف "ترمپ" نیز جای شک باقیست و نمی تواند طیف وسیعی از مخالفت های داخلی و خارجی را که علیه نزدیکی "ترمپ" با "طالب" از طریق "خلیلزاد" بود، نادیده گرفت.

۳- هرچند لغو دیدار توانست به مثابه یک بمب خبری همه را تا حدی زیادی متحیر بسازد، مگر نباید چنان تصور نمود که گویا با لغو دیدار، بر تمام مذاکرات "خلیلزاد" با طالب نیز خط بطلان کشیده شده است. عکس چنین تصویری گفته های "پمپئو" وزیر خارجه امریکا که در مذاکرات با طلبان را مشروط به کاهش و ختم خشونت باز اعلام نمود، می رساند که هر لحظه ممکن است، باز هم اداره "ترمپ" و شخص خودش، مجدداً دست نیاز شان را به طرف طالب دراز نمایند.

۴- هرگاه خبر فرستادن بین ۳۰ الی ۵۰ طیاره بمب افکن امریکائی از یکی از پایگاه های امریکائی در خاور میانه به پایگاه هوائی "بگرام" راست باشد، می توان حدس زد که امریکا می خواهد بدین وسیله بدیل مذاکره را در تشدید جنگ و بمباران مناطق طالب به آنها اعلام بدارد

۵- این که این حرکت، واقعاً جهت تشدید جنگ و عدول از ستراتیژی مصالحه به تشدید جنگ است و یا این که ارائه جواب بالمثل به طالب که در جریان مذاکرات همیشه بازوی نظامی خود را فعال می داد می باشد، مسأله ایست که در جریان روز های آن خود را نشان خواهد. یعنی در صورتی که فقط تغییر مکان داده باشند معلوم است که غرض از تغییر مکان استفاده تکتیکی و بچه ترسانی طرف مقابل است، هر گاه در عملیات سرکوب طالب سهیم گردند، در آن صورت می باید پذیرفت که امپریالیسم امریکا مجدداً به سیاست شلاق و نان قندی روی آورده است.

۵- آنچه از همه بیشتر روشن و مشخص است در تغییر این سیاست حتا در سطح نمایشی آن، دولت دست نشانده کمترین رولی نداشته، امپریالیسم امریکا به مثابه بازیگر اصلی و نیروئی که اگر بخواهد مذاکره کند و به توافقی با طالب برسد، هیچ گاهی خود را ملزم به رعایت حال دولت دست نشانده نمی بیند، عملاً به نمایش گذاشت.

۶- در صورتی که این توثیت "ترمپ" سردمدار کاخ سفید، سر آغاز یک حرکت ستراتیژیک علیه طالب و مسایل مربوط به افغانستان باشد، باید پذیرفت که نه تنها دوران نمایش قدرت "خلیلزاد" به اتمام رسیده و همانطوری که روز گذشته نگاشته بودم احتمال اخراج و حتا توبیخش منتفی نیست، بلکه متحدینی را که در افغانستان برای خود تدارک دیده بود از جمله "کرزی" و تعدادی از سران جهادی، در مجموع شکست و باخت سنیگنی را متحمل شده اند.

۷- شعبده بازی های سیاسی امپریالیسم امریکا در قبال عوامل دست نشانده اش در سطح جهان، به انسان می آموزاند که نباید اتفاقات اخیر را زیاد جدی گرفت.

ادامه دارد